

Dokument ze zasedání

B9-0339/2023

10.7.2023

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě prohlášení Rady a Komise

v souladu s čl. 132 odst. 2 jednacího řádu

o potřebě opatření EU v oblasti pátracích a záchranných operací
ve Středozezemním moři
(2023/2787(RSP))

Jaak Madison, Jean-Paul Garraud, Nicolaus Fest, Tom Vandendriessche
za skupinu ID
Balázs Hidvéghi

**Usnesení Evropského parlamentu o potřebě opatření EU v oblasti pátracích a záchranných operací ve Středozemním moři
(2023/2787(RSP))**

Evropský parlament,

- s ohledem na Všeobecnou deklaraci lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na Mezinárodní pakt o občanských a politických právech z roku 1966,
- s ohledem na Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech z roku 1966,
- s ohledem na Úmluvu OSN o právním postavení uprchlíků z roku 1951,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982,
- s ohledem na Protokol OSN o prevenci, potlačování a trestání obchodování s lidmi, zvláště se ženami a dětmi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů o boji proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (Palermský protokol),
- s ohledem na nový pakt o migraci a azylu, který předložila Komise dne 23. září 2020,
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, předložený Komisí dne 23. září 2020, kterým se zavádí prověřování státních příslušníků třetích zemí na vnějších hranicích a mění nařízení (ES) č. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 a (EU) 2019/817 (COM(2020)0612),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, předložený Komisí dne 23. září 2020, o řízení azylu a migrace a o změně směrnice Rady 2003/109/ES a navrhovaného nařízení (EU) XXX/XXX [o Azylovém a migračním fondu](COM(2020)0610),
- s ohledem na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, předložený Komisí dne 23. září 2020, o řešení krizových situací a zásahů vyšší moci v oblasti migrace a azylu (COM(2020)0613),
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, předložený Komisí dne 27. dubna 2022, o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (COM(2022)0650),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 656/2014 ze dne 15. května 2014, kterým se stanoví pravidla pro ostrahu vnějších námořních hranic v kontextu operativní spolupráce koordinované Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie¹,

¹ Úř. věst. L 189, 27.6.2014, s. 93.

- s ohledem na globální pakt o bezpečné, řízené a legální migraci z roku 2018,
 - s ohledem na globální pakt o uprchlících z roku 2018,
 - s ohledem na prohlášení EU a Turecka ze dne 7. března 2016,
 - s ohledem na čl. 132 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro ústavní záležitosti,
- A. vzhledem k tomu, že členské státy jsou již řadu let vystaveny bezprecedentnímu migračnímu tlaku; vzhledem k tomu, že migrace je globálním jevem umocněným politikami, které vytvářejí motivační faktory pro migranty; vzhledem k tomu, že Evropa je pro migranty atraktivní destinací z důvodu její politické, hospodářské a sociální stability a jejích norem v oblasti lidských práv;
 - B. vzhledem k tomu, že Komise v září 2020 představila svůj nový pakt o azylu a migraci; vzhledem k tomu, že Parlament nedávno přijal postoje k některým legislativním návrhům, které jsou součástí tohoto paktu;
 - C. vzhledem k tomu, že několik vlád v roce 2018 přijalo globální pakty o migraci a uprchlících, aniž by je konzultovaly se svými občany a že je přijaly bez jakékoli demokratické odpovědnosti;
 - D. vzhledem k tomu, že kontrola hranic a schopnost rozhodovat o tom, komu bude umožněn vstup na území státu a pobyt v něm, jsou základními prvky územní svrchovanosti jednotlivých států;
 - E. vzhledem k tomu, že argument, že evropská populace stárne, by neměl být používán jako mylný argument k ospravedlnění další masové migrace; vzhledem k tomu, že nekontrolovaná masová migrace ohrožuje mír a bezpečnost v Evropě a vztahy mezi evropskými státy; vzhledem k tomu, že nekontrolovaná masová migrace ohrožuje evropské hodnoty, dědictví a kulturu, a dokonce i naši samotnou existenci;
 - F. vzhledem k tomu, že stále větší počet členských států přijímá politiky s cílem regulovat pátrací a záchranné činnosti prováděné soukromými subjekty;
1. vyjadřuje hluboké politování nad ztrátami na životech ve Středozezemním moři; zdůrazňuje, že těmto úmrtím se mohlo předejít, pokud by EU přijala účinnou migrační politiku nulové tolerance, která nevytváří motivační faktory, kvůli nimž migranti riskují své životy na plavidlech nezpůsobilých k plavbě na moři; zdůrazňuje, že největší tragédií je, že lidé nastupují na plavidla nezpůsobilá k plavbě na moři ve falešné naději, že se dostanou do EU, k čemuž je vedou ekonomické důvody; poukazuje na to, že mezi migranty, kteří přicházejí do EU po moři, jsou státní příslušníci zemí, jako je Pákistán, Egypt a Bangladéš, přičemž všechny tyto země jsou považovány za bezpečné a jejich státním příslušníkům není udělován azyl;
 2. vyjadřuje upřímné uznání členským státům, které jsou v první linii migrační krize ve Středomoří, k nimž patří Itálie, Španělsko a Řecko, a jejich pobřežní stráž; trvá na tom, že jediným způsobem, jak účinně podpořit tyto členské státy, je přijmout přísnou

migrační politiku, která ukončí pokusy o nelegální migraci, a nevytvářet motivační faktory pro nelegální migranty; varuje, že jakékoli zvýšení kapacity pátracích a záchranných operací EU by vytvořilo další motivační faktory, které by migranty nabádaly k tomu, aby riskovali své životy na cestě do Evropy;

3. zdůrazňuje, že plavidla provozovaná soukromými subjekty a nevládními organizacemi působí jako převaděčská služba pro nelegální migranty a často usnadňují obchodování s lidmi; dále zdůrazňuje, že nevládní organizace nemohou převzít úlohu vlád při pátracích a záchranných činnostech; trvá na tom, že nelegální pátrací a záchranné činnosti by měly být trestány v souladu s vnitrostátním trestním právem, neboť přispívají ke zhoršování námořní bezpečnosti; připomíná, že plavidla nevládních organizací, která zachránila lidi, jsou vázána mezinárodním právem dopravit je do prvního a nejbližšího bezpečného přístavu;
4. je znepokojen zprávami o tom, že nevládní organizace vybízejí migranty k tomu, aby se zbavili svých cestovních dokladů a dokladů totožnosti, a radí jim, co mají říct, aby jejich žádosti o azyl byly vyřízeny kladně; připomíná, že zdroje v rámci Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž (FRONTEX) potvrdily, že některé nevládní organizace pravidelně spolupracují s převaděči;
5. opakuje, že členské státy mají svrchované právo kontrolovat své hranice a určit, kdo je oprávněn vstoupit a pobývat na jejich území; zdůrazňuje, že práva migrantů by měla být vždy v rovnováze s právy občanů členských států;
6. vyzývá Komisi a ostatní orgány EU, aby přestaly zasahovat do svrchovaného práva členských států rozhodovat o své přistěhovalecké politice a režimech dočasného pobytu a kontrolovat je; zdůrazňuje, že „legální možnosti“ nebo programy „mobility“, které státním příslušníkům třetích zemí umožňují vstup do členských států, nepřispějí k zastavení nedovoleného přistěhovalectví; poukazuje na to, že v posledním desetiletí, kdy došlo k masovému přílivu státních příslušníků třetích zemí, se EU nepodařilo přilákat mezinárodní talenty ani žádané migranty za prací; zdůrazňuje, že většina těch, kteří se dostali na evropské pobřeží, byli ekonomickými migranty;
7. vyjadřuje politování nad šířením nepravdivých tvrzení, jako je myšlenka, že obyvatelé EU stárnou a je potřeba je omladit masovým přistěhovalectvím; zdůrazňuje, že členské státy mohou řešit otázku stárnutí populace prostřednictvím politik na podporu rodin, namísto toho, aby vytvářely další legální cesty pro migraci; trvá na tom, aby se v právních předpisech EU používala přesná právní terminologie, jako je „nelegální migrace“, a ne nejasné pojmy, jako je „nedovolená migrace“; opakuje, že vytvářením dalších „legálních“ možností migrace se migrační krize nezmírní, ale pouze se tak legalizují opatření, která jsou v současnosti nelegální;
8. zdůrazňuje, že nekontrolovaná migrace vyvíjí silný tlak na veřejné finanční prostředky a že údaje o počtu vězňů ukazují, že za trestné činy v členských státech jsou neúměrně odpovědní nelegální migranti;
9. upozorňuje Komisi a členské státy, že existují jasná pravidla, jak rozlišovat ekonomické migranty, uprchlíky a žadatele o azyl; naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby nevydávaly zavádějící veřejná prohlášení, která stírají zákonnou čáru mezi kategorií migrantů a uprchlíků; zdůrazňuje proto, že je pojem „uprchlík“ je třeba vykládat v

úzkém slova smyslu, jak bylo původně zamýšleno; dále apeluje na členské státy, aby nerozšiřovaly definici uprchlíků na tzv. klimatické uprchlíky;

10. trvá na tom, aby byla uplatňována politika umístování uprchlíků do regionu, což by jim po ukončení konfliktu umožnilo návrat do země původu, jakmile se tam zlepší situace; trvá na tom, že právo na podání žádosti o azyl by nemělo být používáno jako povolení ke vstupu do EU; proto požaduje zavedení přístupu, podle něhož se žádosti o azyl budou předkládat v zemi původu nebo ve třetí zemi, která se nachází poblíž země původu;
11. navrhuje, aby poskytování rozvojové pomoci třetím zemím bylo podmíněno spoluprací s EU v oblasti migrace a bezpečnosti; domnívá se, že vízová politika je důležitým nástrojem stimulujícím ke spolupráci v oblasti migrační a bezpečnostní politiky, včetně přijetí přísnější vízové politiky pro třetí země, které při zpětném přebírání osob a správě hranic patřičně nespolupracují;
12. domnívá se, že EU se stala zranitelnou vůči migraci používané jako zbraň díky své politice „Wilkommenspolitik“ během předchozí migrační krize v roce 2015; co nejdůrazněji odsuzuje používání migrace jako zbraně ze strany zahraničních aktérů a vlád;
13. vyzývá Komisi, aby přehodnotila svůj postoj, že finanční prostředky EU by neměly být využívány k budování fyzických překážek na vnějších hranicích EU s cílem zabránit vstupu nelegálních migrantů do EU; zdůrazňuje, že navrácení migrantů do bezpečných třetích zemí má zásadní význam pro ochranu vnějších hranic Evropy a dosažení vyvážených azylových politik; opakuje, že jednotlivcům, kteří před podáním žádosti o azyl v EU cestují přes několik bezpečných zemí, by nemělo být přiznáno postavení uprchlíka;
14. zdůrazňuje, že na rozdíl od situace na pozemních hranicích, kde je třeba financovat a budovat fyzické struktury, by měla být ve Středozezemním moři přijata opatření, která budou mimo jiné plně využívat schopnosti bezpilotních letounů a satelitní informace k odhalování převaděčských plavidel;
15. varuje, že masivní příliv migrantů z islámských zemí vytváří velké bezpečnostní, sociální a kulturní výzvy; připomíná, že několik trestních vyšetřování teroristických činů v Evropě dospělo k závěru, že teroristům se podařilo přicestovat do Evropy tak, že se vydávali za uprchlíky; připomíná, že během migrační krize v roce 2015 několik členů Islámského státu, kteří později plánovali útoky v Paříži, využilo příliv migrantů ke své nepozorované cestě do Evropy;
16. domnívá se, že jediným řešením možné migrační krize je, aby EU zastavila veškerou nelegální migraci; zdůrazňuje, že vytvoření dalších způsobů legální migrace není logickým řešením, které by omezilo migraci do Evropy, ale bude jen podnětem k tomu, aby se lidé vydávali na riskantní cestu do Evropy; znovu opakuje, že Evropa není schopna přijmout všechny lidi z celého světa, kteří hledají lepší budoucnost;
17. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

